

РЕШЕНИЕ

№ 3766

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1476** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. М. И. ЕГН [ЕГН] против Решение № 278 от 24.01.2022 г. по н.а.х.д. 14460/2021 година на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 17-4332-022554 от 03.11.2017 г., издадено от зам. -началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция” СДВР. С последното за нарушение на чл.37, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на М. М. И., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 /двеста/лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пред.4 от ЗДвП.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление. Претендира сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител .

Ответникът – редовно призван, не изпраща представител, не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 17-4332-022554 от 03.11.2017 г, с което за нарушение на чл.37, ал.1 от ЗДвП на М. М. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 /двеста/лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пред.4 от ЗДвП.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 27.09.2017 г., около 15:30 часа, жалбоподателят М. М. И. управлявал лек автомобил марка „Ф.”, модел „П.”, с рег. [рег.номер на МПС], като се движел в [населено място] по [улица], в посока от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]същият предприел ляв завой. В същото време срещу него направо в посока от [улица]към [улица]се движел лек автомобил марка „С.”, модел „К.”, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от свидетелката А. В.. В посоката на движение на В. имало две ленти, които били заети с автомобили, понеже имало задръстване, като преди светофара лентите ставали три. В далечината В. видяла, че третата лента за завой наляво била свободна, а тя искала да се престоори именно в нея. Поради това В. решила да изпревари изчакващите в двете ленти автомобили и сторила това по трамвайните линии за движение на трамвая в нейната посока. В това време жалбоподателят И. видял, че в двете ленти автомобилите били спрели и решил да извърши маневрата завой наляво. Навлязъл частично в платното за насрещно движение върху трамвайните линии, по които се движела В.. Тя го забелязала в последния момент, натиснала спирачките на автомобила, но въпреки това не успяла да спре и настъпил удар между двете превозни средства. За произшествието бил подаден сигнал в ОПП-СДВР и на мястото пристигнали полицейски служители - свидетелите М. К. и К. К.. Полицаяте извършили оглед на местопроизшествието, снели обяснения от водачите, след което съставили протокол за настъпилото ПТП и актове за нарушение на двамата водачи.

Съдът е кредитирал свидетелските показания на свидетелите М. К., К. К. и А. В., които възприел като обективни, непротиворечиви и кореспондиращи с ангажираните по делото писмени доказателства.

Срещу М. М. И. бил съставен АУАН № 069754 от 27.09.2017 г. за нарушението, което

било квалифицирано по чл.37, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на него било издадено и обжалваното понастоящем наказателно постановление № 17-4332-022554 от 03.11.2017 г. с което на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пред.4 от ЗДвП.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели, както и тези за описание на нарушението/ дата, място и обстоятелства, при които е извършено.

По съществото на нарушението, съдът е приел за безспорно установено, че жалбоподателят е допуснал вмененото му нарушение, тъй като е отнел предимството на движещото се направо ППС, с което е причинил пътно-транспортно произшествие.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция намира, че решаващият съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. В съдебно заседание са разпитани актосъставителя и свидетели, чиито показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани в хода на делото писмени доказателства.

Направените от съда изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав. Актът за установяване на административното нарушение и Наказателното постановление са съставени съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, се потвърждават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба не са въведени оплаквания, които да доведат до промяна в направените изводи.

Съдът приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

Правилно съдът е приел, че произшествието е настъпило при предприета маневра завой наляво от жалбоподателя И., при която той не е пропуснал движещият се направо лек автомобил, като произшествието е настъпило в платното за насрещно движение. Обстоятелството, че тази част от платното е предназначена за трамваи, не променя обстоятелството, че е насрещна за жалбоподателя.

Настоящата инстанция споделя изводите на съда, че неправомерното поведение на

другия участник в произшествието не освобождава от отговорност жалбоподателя, който е нарушил предписанието на чл. 37, ал.1 от ЗДвП, при завиване наляво за навлизане в друг път, водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. В унисон с доказателствата по делото, съдът е отчел и поведението на другия водач, като правилно е приел, че се касае за съпричиняване на произшествието. В допълнение само следва да бъде посочено, че за съставомерността на деянието не се изисква единствено деецът да е действал в нарушение на закона. Трайно ориентирана е и съдебната практика в насока, че водачите на ППС са длъжни всякога да съобразяват възникналите опасности на пътя, независимо дали същите са резултат от правомерно или неправомерно поведение.

Съдът намира, че не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. В хода на съдебното следствие не са ангажирани доказателства за наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства, още по-малко на такива, които да обосновават извод за маловажност на деянието. Напротив, предвид обстоятелството, че нарушението е допуснато в голям град, на оживено кръстовище, с интензивен трафик, същото се отличава със завишена степен на обществена опасност. Ето защо, правилно първоинстанционният съд е приел, че не са налице предпоставките на закона за освобождаване на жалбоподателя от административнонаказателна отговорност.

Предвид изложеното, съдът намира, че не е налице твърдяната от касационния жалбоподател немотивираност и неправилност на съдебния акт.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

При този изход на спора, съдът намира за неоснователно направеното искане от касационния жалбоподател за присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът не претендира разноски. Ето защо, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 278 от 24.01.2022 г. по н.а.х.д. 14460/2021 година на

Софийски районен съд .

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.